

Arrest

nr. 54 048 van 3 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 november 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 december 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 20 april 2009 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 6 mei 2009 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 29 oktober 2009.

1.3. Op 31 augustus 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 1 september 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner, afkomstig uit Obilic, Kosovo. U zou samengewoond hebben met uw ouders, uw broer A.(...) en uw broer N.(...) en diens gezin. Na het einde van de oorlog zouden jullie verjaagd zijn door etnische Albanezen. Jullie woning zou in brand gestoken zijn. Jullie zouden ingetrokken zijn in een leegstaande woning elders in Obilic. U zou er tot aan uw vertrek naar België hebben verbleven met uw familie. Omdat u bang was van etnische Albanezen zou u bijna altijd binnen gebleven zijn. Als u toch de woning verliet zou u uitgescholden zijn. Twee dagen voor jullie vertrek naar België zouden onbekende etnische Albanezen naar jullie woning gekomen zijn. Uw vader zou buiten met hen gepraat hebben. Ze zouden aan uw vader gezegd hebben dat jullie Kosovo moesten verlaten anders zouden ze jullie allemaal vermoorden. Jullie dienden geen klacht in bij de autoriteiten. Omdat jullie bang waren dat de dreigementen zouden worden uitgevoerd, besloten jullie om Kosovo te verlaten. Op 20 april 2009 diende u een asielaanvraag in. U beschikt over een geboortekte afgeleverd door UNMIK in Prishtina op 7 februari 2008.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient er gewezen te worden op de informatie van het Commissariaat-generaal waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo in het algemeen en in de meeste gemeentes wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden in Kosovo.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat uit de informatie van het Commissariaat generaal tevens blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden, als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

Wel toont de informatie van het Commissariaat-generaal aan dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine (bv. ook de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school gehaald worden,... spelen evenzeer een rol). Er dient hierbij echter meteen ook benadrukt te worden dat, om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt.

Het beleid van de Kosovaarse overheid is gericht op de integratie van de Roma-minderheid en niet op discriminatie of vervolging. De nieuwe Kosovaarse grondwet, die op 15 juni 2008 van kracht werd, verbiedt expliciet discriminatie op grond van etnie. Daarnaast heeft Kosovo een anti-discriminatiewet die eveneens discriminatie ondermeer op grond van etniciteit verbiedt. De Kosovaarse overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Zo ontwikkelde ze een strategisch plan voor de integratie van de RAE-gemeenschap. Het plan heeft betrekking op de periode 2009-2015 en richt zich vooral op de volgende onderwerpen: huisvesting, werkgelegenheid, onderwijs, gezondheidszorg, anti-discriminatie, veiligheid, rechten van minderheden, politieke participatie en vertegenwoordiging, en vrouwen. Dergelijke maatregelen getuigen van een gestage vooruitgang in het bevorderen van minderhedenrechten in het naoorlogse Kosovo.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd, kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, dd. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Voor wat u persoonlijk betreft dient er vooreerst opgemerkt te worden dat u niet in het bezit bent van een identiteitskaart afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie in Kosovo (UNMIK), die sinds juni 1999 tot de onafhankelijkheid verantwoordelijk was voor de afgifte van identiteitsdocumenten te Kosovo. Over identiteitsdocumenten afgeleverd door de Republiek Kosovo beschikt u evenmin. U zou na de oorlog nooit een Kosovaarse identiteitskaart aangevraagd hebben omdat u bang was om buiten te komen hetgeen allerm minst aannemelijk is gezien u wel beschikt over een geboorteakte die in 2008 werd afgeleverd door UNMIK en die door uw vader persoonlijk zou zijn afgehaald (CGVS, p. 6). Daarna herhaalde u dat u niet geregistreerd bent in de kiesregisters en geen documenten heeft (CGVS, p. 11). Het is bovendien evenmin geloofwaardig dat jullie gedurende meer dan negen jaar met zestien personen in één woning zouden geleefd hebben zonder dat er iemand buiten kwam behalve uw vader en soms uw broer A.(...) (CGVS, p. 5). Gelet op bovenstaande vaststellingen kan er geen geloof gehecht kan worden uw bewering als zou u tot aan uw vertrek uw hoofdverblijfplaats hebben gehad in Kosovo en daar onafgebroken hebben verbleven. Bovenstaande kan zelfs doen vermoeden dat u elders

nog een vestigingsalternatief heeft en dat u dit op intentionele wijze probeert te verbergen voor de Belgische autoriteiten. Dat u in het bezit bent van een geboorteakte, afgeleverd in 2008, wijzigt niets aan bovenstaande vaststellingen aangezien uit mijn informatie blijkt dat men deze documenten niet in persoon moet aanvragen.

Hoe dan ook, u verklaarde na 1999- toen u in de nasleep van het gewapend conflict uit uw woning verjaagd werd- geen concrete problemen gekend te hebben in Kosovo. Uw angst voor terugkeer baseert u op het feit dat personen van Albanese origine twee dagen voor uw vertrek naar België bij u aan de deur kwamen. Uw vader zou naar buiten gegaan zijn om met hen te praten. Ze zouden ermee gedreigd hebben om jullie te vermoorden indien jullie de woning niet zouden verlaten. Ze zouden niet binnen gekomen zijn en er zou geen fysiek geweld zijn gebruikt (CGVS, p. 8 en 9) . Hoewel u gedurende de afgelopen negen jaar geen concrete problemen zou gekend hebben in Kosovo zou u halsoverkop naar het buitenland vertrokken zijn met al uw familieleden. Deze eenmalige verbale bedreiging is op zich onvoldoende ernstig om gelijkgesteld te worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien hebt u geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou blijken dat u omwille van bovenvermelde eenmalige mondelinge bedreiging geen beroep kon doen, of - in geval van een terugkeer naar Kosovo - zou kunnen doen, op de bescherming of hulp van de Kosovaarse autoriteiten. Uw motivatie om geen klacht in te dienen, met name omdat de politie bestaat uit etnische Albanezen (CGVS, p.9), kan niet als aanvaardbare uitleg worden weerhouden. Het is immers de taak van de autoriteiten om u, indien nodig, bescherming te bieden en een onderzoek te voeren. Om een onderzoek te voeren en resultaten te kunnen boeken moeten de autoriteiten evenwel op de hoogte zijn van alle gegevens betreffende uw problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij vanzelfsprekend ook niet optreden. In deze beslissing werd er bovendien al op gewezen dat de bescherming geboden door de nationale en internationale autoriteiten in Kosovo toereikend is, en dat Roma, Ashkali en Egyptenaren in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht kunnen neerleggen bij de politie.

Wat het feit dat betreft dat u niet geregistreerd zou zijn in Kosovo (CGVS, p. 11) dient opgemerkt te worden dat u op basis van de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo op 17 februari 2008 het Kosovaars staatsburgerschap probleemloos kan verkrijgen. Krachtens artikel 29 van de nationaliteitswet van Kosovo, die in werking is getreden op 16 juni 2008, kan elke persoon die op 1 januari 1998 in het bezit was van de nationaliteit van de Federale Republiek Joegoslavië en die op die datum zijn gewone verblijfplaats had in Kosovo, burger zijn van de Republiek Kosovo. De betrokkenen die aan deze voorwaarden voldoen, kunnen volgens artikel 28 van de nationaliteitswet van Kosovo om hun inschrijving in het register van de burgerlijke stand van Kosovo vragen, en dit onafhankelijk van hun huidige verblijfplaats en hun huidige nationaliteit. Gezien u verklaarde dat u sinds uw geboorte tot na het einde van de oorlog op hetzelfde adres in Kosovo woonde en de Joegoslavische nationaliteit bezat bevindt u zich in de hiervoor beschreven situatie om het Kosovaars staatsburgerschap te verkrijgen (CGVS, p. 2 en 3).

Uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden (hoge werkloosheid, belemmeringen in de toegang tot onderwijs en gezondheidszorg...). Een ernstige beperking van de uitoefening van fundamentele grondrechten, in het bijzonder van politieke, sociale (gezondheidszorg, onderwijs, sociale zekerheid...) en economische rechten, begint voor de RAE vaak met een gebrek aan registratie als inwoner van Kosovo en met het daaruit voortvloeiend ontbreken van de nodige identiteitsdocumenten. De Kosovaarse overheid is zich hiervan bewust en onderneemt zoals reeds vermeld stappen ter eliminatie van dit probleem. Zo communiceerde het Bureau van de Eerste Minister aanbevelingen aan de gemeenten om de registratie van RAE te verzekeren en stelde ze leden van de RAE-gemeenschap vrij van het betalen van de administratieve kosten voor hun registratie. Daarenboven initieert ook het UNHCR programma's om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen, zo ondermeer in september 2006 (startdatum van de implementatie van de 'Civil Registration Campaign, targeting Roma, Ashkali en Egyptian community in Kosovo') en juni 2008. Over het algemeen kunnen de RAE die geregistreerd zijn zich probleemloos tot de lokale autoriteiten wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten en kunnen zij in principe op basis hiervan hun rechten laten gelden en bijvoorbeeld een beroep doen op sociale hulpverlening in hun gemeente van origine indien zij aan de wettelijk gestelde algemene voorwaarden voldoen. Ten slotte is het in dit verband relevant dat uit uw verklaringen duidelijk blijkt dat u voor het gewapende conflict goed geïntegreerd was in de Kosovaarse samenleving. Zo spreekt Albanees, en volgde u gedurende acht jaar onderwijs (CGVS, p. 3 en DVZ verklaring, vraag 8 en 10). Bovendien verklaarde u dat uw familie over voldoende financiële beschikte om na de oorlog in jullie levensonderhoud te voorzien (CGVS, p.5).

Tot slot dient opgemerkt worden dat het onderwijssysteem in Kosovo openstaat voor leden van de RAE-gemeenschap, maar dat het niet te ontkennen valt dat in de praktijk velen onder hen laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie in de hand, ondermeer armoede en een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient evenwel vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Vooreerst is ook inzake onderwijs het beleid gericht op integratie en niet op discriminatie. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. U verklaarde dat de kinderen van uw broer niet naar school mochten gaan (CGVS, p. 11). Dit alles is echter opnieuw moeilijk in overeenstemming te brengen met informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt waaruit blijkt dat in Plemetin (gemeente Obilic) de NGO 'Balkan Sunflowers' Roma kinderen intensief begeleidt tijdens hun schoolloopbaan. Er werden al heel wat succesvolle initiatieven genomen m.b.t. onderwijs aan Roma kinderen. Er werd een leercentrum opgericht en ze houden zich bezig met onder andere het ontwikkelen van sociale vaardigheden bij de leerlingen. Ze organiseren regelmatig contactmomenten met en geven vormingen aan de ouders.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde geboorteakte is niet van aard bovenstaande vaststellingen te wijzigen gezien ze uw identiteit bevestigt, welke niet ter discussie staat.

In het kader van de asielaanvraag van uw ouders, Q.(...) en N.(...) (O.V. 6.420.187), en uw broers A.(...) (O.V. 6.420.205), N.(...) (O.V. 6.420.215) en uw schoonzus R.(...) (O.V. 6.420.215) heb ik eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift uitdrukkelijk vermeldt dat hij beroep aantekent tegen de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus en dat hij dit uitwerkt aan de hand van een aantal grieven waarin hij de motieven van de bestreden beslissing aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen en poogt te verklaren of te weerleggen. Derhalve blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker zich in deze beroept op de schending van de materiële motiveringsplicht.

Er worden geen nieuwe stukken aan het verzoekschrift gevoegd. Bij aangetekend schrijven van 9 december 2010 waarin gewezen wordt "op het bestaan van een systematische en doorgedreven vorm van discriminatie tov de Roma bevolking in alle geledingen van het maatschappelijk en politiek leven", laat verzoeker nog volgende stukken geworden: twee artikels van de "Minority Rights Group International" van 27 mei 2009 en 29 november 2010; een artikel van "reliefweb" van 13 augustus 2009; een "deklaratie" van 29 september 2010; een in de Engelse taal opgesteld verklaring door "PBRK-branch Pristina" van 29 september 2010; een ongedateerde in de Engelse en Duitse taal opgestelde verklaring van een NGO "Voice of Roma" office in Kosovo en 8 foto's.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat (i) uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, de veiligheidssituatie er over het algemeen als stabiel en kalm wordt omschreven, in diverse regio's van Kosovo reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer werden gemeld en zich al lang geen veiligheidsincidenten voordeden waarbij de RAE gemeenschap betrokken was, de drie groepen zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid beschikken, de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de vreemdelingenwet zodat kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de

vluchtelingenconventie en de algemene situatie evenmin van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, (ii) ook UNHCR, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo van 9 november 2009, benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele merites moeten worden beoordeeld, (iii) hij niet in het bezit is van een recente identiteitskaart uit Kosovo waardoor geen geloof kan worden gehecht aan zijn bewering als zou hij tot aan zijn vertrek zijn hoofdverblijfplaats hebben gehad in Kosovo en daar onafgebroken hebben verbleven, (iv) de eenmalige verbale bedreiging, twee dagen voor zijn vertrek naar België, door onbekende gespierde personen van Albanese origine die ermee zouden gedreigd hebben om hem en zijn familie te vermoorden indien zij hun woning niet zouden verlaten, op zich onvoldoende is om gelijkgesteld te worden met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade en hij bovendien geen feiten of elementen heeft aangehaald waaruit zou blijken dat hij omwille van deze eenmalige mondelinge bedreiging geen beroep kon doen, of – in geval van herhaling bij een terugkeer naar Kosovo – zou kunnen doen op de bescherming of hulp van de Kosovaarse autoriteiten, (v) hij op basis van de uitroeping van de onafhankelijkheid van Kosovo op 17 februari 2008 het Kosovaarse staatsburgerschap probleemloos kan verkrijgen, (vi) de overheid stappen onderneemt om de problematiek van niet-registratie van minderheden te bekampen en de RAE die geregistreerd zijn zich over het algemeen probleemloos tot de lokale autoriteiten kunnen wenden voor het verkrijgen van identiteitsdocumenten, op basis waarvan zij in principe hun rechten kunnen laten gelden, (vii) uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij voor het gewapende conflict goed geïntegreerd was in de Kosovaarse samenleving, hij Albanees spreekt en hij gedurende acht jaar onderwijs volgde en (viii) het onderwijssysteem in Kosovo openstaat voor leden van de RAE-gemeenschap en acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren, zodat de bewering dat de kinderen van zijn broer niet naar school mochten gaan opnieuw niet in overeenstemming te brengen is met de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt.

2.3. Verzoeker betwist de vaststellingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de algemene veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo. Hij verwijst in dit verband naar passages uit de subject related briefing van 23 augustus 2010 en besluit hieruit dat men zeer terughoudend dient te zijn wat betreft een gunstige beoordeling van de veiligheidssituatie in Kosovo. Hij stelt dat het rapport bovendien wordt tegengesproken door andere objectieve internationale bronnen, zoals Minority Rights Group International, die stelt dat er wel degelijk een probleem blijft bestaan inzake de bewegingsvrijheid van minderheden en uiteraard inzake discriminatie en intolerantie, waardoor minderheden die al honderden jaren in Kosovo hebben gewoond nu het land verlaten omwille van die verdere marginalisering en intolerantie. Tevens betwist hij de bevinding van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als zou de bescherming die geboden wordt door de in Kosovo aanwezige autoriteiten toereikend zijn voor Roma. Verzoeker verduidelijkt dat omwille van de discriminatie en socio-economische achterstelling de drempel om bescherming te gaan vragen en om vertrouwen te hebben in 'vreemde' autoriteiten voor de meeste Roma hoog en zelfs onoverkomelijk is. Voorts wijst hij naar een rapport van 2 juli 2009 van de speciale mensenrechtencommissaris voor Kosovo waaruit volgens verzoeker blijkt dat de situatie helemaal niet zo rooskleurig is als het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wil laten uitschijnen. Zo is er een totaal gebrek aan vertrouwen in het rechtssysteem omwille van de wijdverspreide (perceptie) van corruptie in het rechterlijk apparaat, kan mogelijk institutioneel misbruik door UNMIK en KFOR personeel (hetwelk ook reëel is) nauwelijks onderzocht worden bij gebrek aan een onafhankelijk apparaat en/of gebrek aan personeel en werkingsmiddelen van dat apparaat en bestaat er wel degelijk etnisch geïnspireerd geweld, doch de rapportering ervan is problematisch.

Door het op een bijzonder selectieve wijze weergeven van een aantal passages uit de subject related briefing "Situatie van Roma, Ashkali en Egyptenaren in gemeenten Prishtinë/Prinstina en Graçanicë/Gracanica" en de loutere verwijzing naar de website van Minority Rights Group International, toont verzoeker geenszins aan dat de uitgebreide informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt niet correct zou zijn en slaagt hij er evenmin in om de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen aangaande de algemene veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo te weerleggen. De Raad stelt vast dat de informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt en waarvan kopie aan het administratief dossier werd gevoegd, gebaseerd is op verklaringen van verschillende onafhankelijke, betrouwbare en objectieve bronnen ter plaatse, waaronder de in Kosovo aanwezige internationale organisaties zoals de OVSE, UNHCR, EULEX en ICO, plaatselijke vertegenwoordigers van NGO's en

'community leaders' van Roma, Ashkali en Egyptenaren. Gelet op de veelheid van bronnen waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich heeft gebaseerd en die eensluidend zijn wat betreft de situatie van Roma in Kosovo, concludeert de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden kon besluiten dat de veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is, dat de veiligheidssituatie op heden over het algemeen als stabiel en kalm kan worden omschreven, dat in diverse regio's van Kosovo reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer werden gemeld en zich al lang geen veiligheidsincidenten voordeden waarbij Roma betrokken waren, en dat Roma zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid beschikken.

Verzoeker slaagt er evenmin in om de vaststellingen van de bestreden beslissing aangaande de beschermingsmogelijkheden door de autoriteiten ten aanzien van Roma in Kosovo te ontkrachten. Hij brengt geen concrete en objectieve elementen aan die afbreuk doen aan de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehanteerde informatie waaruit blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder de KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force) geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld, dat UNMIK (tijdelijke VN missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen en dat klachten zonder onderscheid naar etnie worden behandeld. Waar verzoeker stelt dat het omwille van de discriminatie en socio-economische achterstelling is dat de drempel om bescherming te gaan vragen en om vertrouwen te hebben in 'vreemde' autoriteiten hoog is, zelfs onoverkomelijk voor de meeste Roma, dient de Raad vast te stellen dat deze loutere bewering evenmin in overeenstemming is met de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehanteerde informatie waaruit blijkt dat het vertrouwen van de Roma-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en KFOR.

2.4. Verzoeker is het niet eens met de stelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de discriminatie een resultaat is van een samenloop van omstandigheden. Hij meent dat de discriminatie een manier van vervolging is en wijst in dit verband op rechtspraak van de Raad van State. Voorst voert hij aan dat het leven in Kosovo haast ondraaglijk is geworden, wat blijkt uit het feit dat Kosovo bijna etnisch puur is geworden (Pristina: 98,8 % Albanezen – 0,01 % Roma ...) en de toegang tot het onderwijs haast onmogelijk is en dit niet omwille van eigen factoren binnen de Roma-gemeenschap maar omwille van (bewuste) gebrekkige overheidswil. Verzoeker betwist tevens dat het beleid op integratie van Roma is gericht. De Commissaris-generaal verwijst in dit kader naar een plan voor de periode 2009-2015 voor de integratie van de RAE gemeenschap, terwijl uit het rapport van de mensenrechtencommissaris blijkt dat dit plan nog niet werd geconcretiseerd en dat de implementatie ervan op zich laat wachten, aldus nog verzoeker.

De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op basis van de door hem gehanteerde informatie oordeelde dat het feit dat heel wat Roma in Kosovo zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakke discriminatie kunnen ondervinden het gevolg is van een samenloop van diverse factoren, zoals de algemene economische malaise in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of op jonge leeftijd van school worden gehaald enz., en niet kan herleid worden tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift tot het louter betwisten van deze vaststelling, waarmee hij echter niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente motivering van de bestreden beslissing. Waar hij in dit verband nog verwijst naar rechtspraak van de Raad van State, wijst de Raad erop dat rechterlijke beslissingen geen precedentwaarde hebben. Bovendien dient elke asielaanvraag op individuele basis en aan de hand van de hiertoe in concreto aangevoerde elementen onderzocht te worden. De Raad benadrukt te dezen dat discriminatie slechts vervolging uitmaakt in de zin van het vluchtelingenverdrag wanneer de problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast. In casu maakt verzoeker niet aannemelijk dat de door hem aangehaalde problemen, met name een éénmalige verbale bedreiging twee dagen voor hun vertrek naar België, dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast zodat het leven in zijn land van herkomst ondraaglijk wordt, zoals blijkt uit de bespreking onder het punt 2.7.. De Raad wijst er bovendien op dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat het onderwijssysteem in Kosovo openstaat voor de leden van de RAE-gemeenschap en acties op touw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren, zodat verzoekers bewering dat de kinderen van zijn broer niet naar school konden gaan en dat geen enkel Roma kind er naar school gaat niet in overeenstemming te

brengen is met de objectieve informatie. Een gegronde vrees voor vervolging wordt derhalve niet aangetoond.

Waar verzoeker nog betwist dat het beleid in Kosovo gericht is op de integratie van Roma en hij hierbij verwijst naar een rapport van de mensenrechtencommissaris waaruit blijkt dat het plan voor de periode 2009-2015 voor de integratie van de RAE-gemeenschap nog niet werd geconcretiseerd en dat de implementatie op zich laat wachten, gaat hij voorbij aan de terechte opmerking in de bestreden beslissing dat het feit dat nog niet alle initiatieven ten volle werden geïmplementeerd geen ander licht kan werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de Roma-gemeenschap ter voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade. De Raad verwijst in dit verband naar artikel 48/5, § 2, tweede lid van de vreemdelingenwet, dat bepaalt dat bescherming in het algemeen geboden wordt wanneer in casu de staat redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging treft onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot dergelijke bescherming heeft, wat in casu het geval is zoals blijkt uit de veelheid van bronnen toegevoegd aan het administratief dossier. De bescherming die de nationale overheid biedt, moet daadwerkelijk zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat het niet verwonderlijk is dat uit het door verzoeker aangehaalde rapport van de mensenrechtencommissaris blijkt dat het integratieplan nog niet werd geconcretiseerd en dat de implementatie op zich laat wachten. Het rapport in kwestie dateert immers van juli 2009, terwijl het integratieplan betrekking heeft op de periode 2009-2015.

Met de loutere verwijzing in het verzoekschrift naar een rapport van 2 juli 2009 van de speciale mensenrechtencommissaris voor Kosovo, en de artikels van de "Minority Rights Group" en "reliefweb" over de algemene situatie in Kosovo voor Roma en de gedwongen terugkeer naar Kosovo, per aangetekend schrijven opgestuurd op 8 december 2010, toont verzoeker niet aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich baseert niet correct zou zijn.

2.5. In acht genomen wat voorafgaat, concludeert de Raad dat verzoeker geen elementen aanhaalt die het besluit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de vluchtelingenconventie, noch van die aard is dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in een ander daglicht zouden kunnen stellen.

2.6. Wat betreft het gebrek aan recente identiteitsdocumenten uit Kosovo, voert verzoeker aan dat hij heeft uitgelegd dat hij niet in het bezit is van een recente identiteitskaart omwille van de bijzondere problemen in zijn dorp Obelic. Verzoeker meent dat de motivering van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich beperkt tot het opsommen van theoretische beschouwingen doch geen rekening houdt met de individuele situatie van verzoeker, die bang was en ook verder geen toegang had tot welke concrete informatie dan ook daaromtrent. Zo houdt de motivering geen rekening met het feit dat zij de enige Roma familie waren in Rasdanic, aldus verzoeker. Hij vraagt zich af hoe zij in die omstandigheden aan al die informatie moesten komen, laat staan zich sterk genoeg voelen om die démarches te zetten.

De Raad stelt vast dat verzoeker met dergelijk verweer niet verder komt dan het herhalen van zijn eerdere, onvoldoende geachte, verklaringen en het uiten van blote beweringen. Voorts blijkt uit de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen bij het nemen van deze beslissing wel degelijk rekening heeft gehouden met de individuele elementen aangebracht door verzoeker alsook met de concrete situatie in het land van herkomst. De commissaris-generaal kwam echter tot de vaststelling dat, gezien verzoeker noch over een identiteitskaart beschikt afgeleverd door de tijdelijke VN-administratie, noch over identiteitsdocumenten afgeleverd door de republiek Kosovo, hij zich evenmin ooit heeft laten registreren in Kosovo terwijl de mogelijkheden daartoe voor Roma wel degelijk aanwezig zijn, er geen geloof kan gehecht worden aan de beweringen van verzoekers als zou hij tot aan zijn vertrek zijn hoofdverblijfplaats hebben gehad in Kosovo en daar onafgebroken hebben verbleven. De bewering dat hij niet wist hoe hij aan al die informatie moesten komen, laat staan zich sterk genoeg voelen om die démarches te zetten, kan bezwaarlijk ernstig worden genomen en doet dan ook geen afbreuk aan de pertinente motieven van de bestreden beslissing in dit

verband. Dit klemt des te meer daar zijn vader blijkbaar wel in staat was om zich te wenden tot de autoriteiten voor het bekomen van documenten, zoals verzoekers geboorteakte.

2.7. Tevens betwist verzoeker dat hij gedurende de negen jaren voor zijn vertrek geen concrete problemen zou hebben gekend. Hij voert aan dat de incidenten inderdaad beperkt bleven omdat hij zich schuilhield en zoveel als mogelijk binnen bleef; als hij al eens buitenkwam probeerde hij ook zo weinig mogelijk op te vallen. Dat zij geen enkele toegang meer hadden tot enig publiek leven, laat staan onderwijs voor de kinderen en/of werk voor de volwassenen, kan men moeilijk bestempelen als het ontbreken van concrete problemen, aldus nog verzoeker. De Raad stelt echter vast dat het betoog van verzoeker coherentie mist aangezien hij verder in zijn verzoekschrift (p. 8) uitdrukkelijk stelt zijn land van herkomst niét te hebben verlaten omwille van problemen van socio-economische aard en/of toegang tot het onderwijssysteem en de arbeidsmarkt en/of administratieve autoriteiten. Uit de lezing van het gehoorverslag blijkt daarentegen dat hij zijn land is ontvlucht omwille van de bedreiging door voor hem onbekende Albanezen, die ermee zouden gedreigd hebben om hem en zijn familie te vermoorden indien zij hun huis niet zouden verlaten. In de bestreden beslissing wordt hieromtrent terecht gesteld dat een dergelijke eenmalige verbale bedreiging op zich onvoldoende ernstig is om te worden gelijkgesteld met een daadwerkelijke vervolging in de zin van de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien heeft verzoeker geen feiten of elementen aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij hiervoor geen beroep kon doen, of in geval van herhaling bij een terugkeer naar Kosovo zouden kunnen doen, op de bescherming of hulp van de Kosovaarse autoriteiten. De Raad benadrukt dat nationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een asielzoeker wordt dan ook verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Verzoeker heeft echter niet de minste poging ondernomen om beroep te doen op de rechtsbescherming waarin de Kosovaarse autoriteiten voorzien. Evenmin maakt hij aan de hand van concrete elementen aannemelijk dat de Kosovaarse overheid onwillig of niet in staat zou zijn om de nodige bescherming te verlenen. Waar verzoeker nog de mogelijkheid tot het bekomen van bescherming betwist en hij in dit verband verwijst naar hun argumentatie omtrent de algemene veiligheidssituatie voor Roma in Kosovo, verwijst de Raad naar hetgeen werd uiteengezet onder punt 2.3., waar werd vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt om de vaststellingen van de bestreden beslissingen aangaande de beschermingsmogelijkheden door de autoriteiten ten aanzien van Roma in Kosovo te ontkrachten.

2.8. Waar verzoeker vraagt om hem, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en hij zich voor dit verzoek beroept op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, wijst de Raad erop dat inzake vluchtmotieven van verzoeker werd besloten dat deze niet getuigen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie omdat hij, onder andere, niet aannemelijk maakt dat hij niet op de bescherming zouden kunnen rekenen van de Kosovaarse autoriteiten. Bijgevolg kan op basis van dezelfde feiten evenmin worden besloten tot het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Artikel 48/4, §1 van de vreemdelingenwet bepaalt immers dat de subsidiaire bescherming enkel kan worden toegekend aan de vreemdeling die zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen. Zoals blijkt uit de informatie gevoegd aan het administratief dossier, is ook de algemene situatie in Kosovo niet van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Daargelaten de vraag of de verklaringen van de "PBRK-branch Pristina" en de "Voice of Roma" dienen beschouwd te worden als een nieuw gegeven in de zin van artikel 39/76 van de vreemdelingenwet, moet worden vastgesteld dat het om gesolliciteerde verklaringen gaat die niet kunnen worden voorgelegd ter ondersteuning van zijn, met de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, tegenstrijdige verklaringen over het gebrek aan documenten en de beweringen een gegronde vrees voor vervolging te koesteren of een reëel risico op ernstige schade te lopen omwille van zijn Roma-zijn. Wat de voorgelegde foto's betreft kan de Raad enkel vaststellen dat deze eender waar kunnen genomen zijn en derhalve niet kunnen worden aangenomen als bewijs van hun vrees voor vervolging.

2.9. De bestreden beslissing wordt gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoeker weerlegt de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen weerhouden motieven niet en hij voert geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch toont hij aan dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie januari tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS